

RIBHU GITA

Een vertaling en integratie van:

The Essence of RIBHU GITA

by R.N. Krishnamoorthi Aiyer

ed. Sri Ramanasramam, 2001

De Ribhu Gita

verzen 27.21 tot en met 27.27 vertaald uit

The Song of Ribhu, translated from the original

Tamil version of Society of Truth, 2000

door Will van den Berg

VOORWOORD

De Sri Ramanasramam is verheugd deze briljante Engelse, verkorte versie te kunnen publiceren van een monumentaal werk, waar Bhagavan Ramana zo vaak in zijn Gesprekken (Talks) naar verwijst. Opgemerkt zij dat de vertaler door Sri Bhagavan gedane toelichtingen in diens keuze heeft opgenomen.

Bhagavan Ramana moedigde de vertaler aan tot diens spirituele vorming de Ribhu Gita te bestuderen. Als toegewijd navorser van de klassieke tekst en door de zegen van Zijn Meester, is hij volledig bekwaam om het te vertalen. Nu zijn we zo fortuinlijk om deze zeldzame en mooie vertaling onder ons te hebben.

Professor R.N.Krishnamoorthi Aiyer was hoofd van het Departement Fysica in het American College, Madurai. Hij was doordrongen van de objectiviteit van de moderne wetenschap en heeft nauwe banden gehad met een brede waaier van goedgeïnformeerde Amerikaanse professoren. Aldus is hij een fysicus die wetenschappelijke precisie en nauwkeurigheid naar waarde schat. Daar hij eveneens een gevorderd spiritueel adept is, is hij in staat om een opmerkelijk evenwicht te treffen tussen wetenschap en spiritualiteit, niet alleen theoretisch maar ook praktisch.

Oprechte zoekers zijn hem een diep gevoel van dankbaarheid verschuldigd voor zowel de grote nauwkeurigheid als het spiritueel inzicht waarmee hij in staat was om de essentie van de oorspronkelijke tekst vast te leggen.

Ramanasramam,

15 augustus 1984

V. Ganasan

verantw. uitgever

“The Mountain Path”

INLEIDING

De Ribhu Gita vormt het zesde onderdeel van het Sanskriet werk bekend als de Shiva Rahasya. Het betreft de leringen van Heer Shiva op Mount Kailas aan de Hem toegewijde Ribhu, aan wie de Gita de naam ontleent.

De Ribhu Gita werd in een Tamil-versie vertaald door een Vedisch Brahmaan geleerde van grote faam, Bikshu Sastrigal, die eveneens een volleerd geleerde in het Tamil was. Hij vertaalde het werk onder de titel Ulaganatha Swamigal en verwierf vanwege zijn inspanningen een vermaarde reputatie onder de aan Shiva toegewijde Tamils.

De Tamil-versie is een vrije vertaling van de oorspronkelijke Sanskriet tekst, bestaande uit 1924 verzen van zulke sprankelende schittering, dat Bhagavan Ramana Maharshi de recitatie ervan aanbeval als sterke ondersteuning van spirituele vorming. Hij placht te zeggen dat de recitatie op zichzelf al leidt tot spontaan vertoeven in het Zelf.

Het hierbij aangeboden boek bestaat uit 122 verzen van het oorspronkelijk Tamil werk, in een vrije vertaling in Engels proza, eerder de essentie van het origineel overbrengend dan een louter mechanische woord voor woord vertaling vormend.

Het lezen alleen van deze Engelse tekst zal niet compleet zijn zonder ondersteuning door een krachtige toepassing met behulp van een gerealiseerd leraar, die een vast vertoeven in het Shiva-Zelf verworven heeft door een leven van toewijding aan Heer Shiva. Dit aspect wordt in enige van de geselecteerde verzen benadrukt.

Het is de vurige hoop en bede van de vertaler dat na het lezen van deze tekst de volgelingen van over de gehele wereld de pelgrimstocht naar Tiruvannamalai zouden maken en hun vorming zouden vervolledigen in de onmiddellijke nabijheid van Heer Arunachala Shiva en Sat Guru Ramana in zijn eenheidsbeleving geplaatst in diens schrijn in de Sri Ramanasramam.

Professor R.N. Krishnamoorthi

(vertaler)

Sri Ramanasramam
Tiruvannamalai 606603
15 augustus 1984

OM NAMO BHAGAVATE SRI RAMANAYA

De Essentie van Ribhu Gita

Zegenverzen

Aan Shiva

1. Eer aan de Opperste Heer Shiva, het zuiver Bewustzijn in de ruimte van bewustheid in het Hart, door meditatie op wie, Ganesa, Guha, Moeder- Sakti die de belichaming is van Shiva's Genade, en myriaden van Godheden, heiligen en volgelingen hun gekoesterde bestemming verworven hebben.

(Hstk. 1, vers 1)

Aan Nataraja

2. Vanuit de ruimte van bewustheid van het Hart ontspringt de danser Nataraja met diens verrukkelijke gemalin Vrijheid, tot genot van zijn volgelingen, die aldus voor altijd bevrijd zijn. Tot deze Ananda Natesa betuigen wij onze devote eer.

(Hstk. 1, vers 2)

Aan Ardhanareeswara

3. Tot die Vorm wiens linker helft de Moeder is van alle openbaring en wiens rechter helft de Vader daarvan is, van wiens voet het geklingel van de in de holle gouden enkelring gesloten edel - stenen de bron is van alle geschriften, en wiens drie ogen (Vuur, Zon en Maan) de lichtbronnen zijn van het universum, tot die Vorm zij onze devote eer. Moge de goddelijke Vorm immer onze bescherming zijn.

(Hstk. 1, vers 3)

Aan Shiva, Sakti, Vinayaka en Shanmukha

4. Eer aan Shiva, de Heer van het universum van oneindige kracht, aan Sat-Chit-Ananda-Sakti, de Moeder van het universum, aan Vinayaka de verdrijver van alle belemmeringen tot vrijheid, en aan Shanmukha de Sat-Guru die de goddelijke wijsheid van Shiva-Zelf verleent tot heil van zijn eerzame volgelingen.
(Hstk. 1, vers 4)

DE ESSENTIE VAN RIBHU GITA

De volgende verzen vormen de leringen van Shiva aan Ribhu, die op zijn beurt deze leringen overdraagt aan zijn leerling Nidhaga Rishi.

De verhandeling wordt gewoonlijk de Ribhu Gita genoemd.

5. Het universum was noch ontstaan, noch in stand gehouden, noch opgelost; dit is de eenvoudige, zuivere waarheid. Het projectiescherm van zuiver Zijn-Bewustzijn-Roerloosheid, verstoken van elk bewegen van schaduwbeelden van naam en vorm van het universum, is het enig, eeuwig Bestaande.

(Hstk. 2, vers 33)

6. Sommigen mogen argumenteren dat dit universum van dualiteit (meervoudig bestaan) een feitelijk tweede werkelijkheid is, duidelijk door de door de geest aangestuurde zintuigen waar - genomen. Maar dan, zijn de zintuigen iets afzonderlijk van de geest? Kunnen zij functioneren zonder hulp van de geest waarin zij verankerd zijn? Wat is deze geest anders dan een wolk van gedachten? Wat zijn gedachten anders dan vervagende rimpelingen in de stille, grenzeloze oceaan van zuiver Bestaan-Bewustzijn- Zelf, welk het enig Bestaande zonder tweede is?

(Hstk. 2, vers 34)

7. Het bestaan van de illusie van zilver in parelmoer is geen werkelijkheid los van de werkelijkheid van parelmoer, dat de grond-werkelijkheid is. De illusie van het universum is gegrond in de geest, welke weer een illusie is gegrondvest in het stille Bewustzijn- Zijn-Zelf.

(Hstk. 2, vers 35)

8. In de onverdeelde en ongedifferentieerde stille oceaan van Zijn-Bewustzijn-Zelf, zijn lichaam, zintuigen, geest, intellect en jiva's (belichaamde zielen) niets dan vervagende rimpelingen niet afgescheiden van dat ene Zelf.

(Hstk. 4, vers 6)

9. Het universum van naam en vorm, de belichaamde schepselen

en hun schepper, geest, verlangen, karma (handeling), ellende en alles, behalve het Zelf, zijn louter denkbeelden door het vermogen van het Zelf geprojecteerd op diens scherm.

(Hstk. 5, vers 25)

10. De staat van het vast vertoeven in dat denkenvrij, helder Bewustzijn-Zelf vormt in zijn geheel volmaaktheid, yoga, wijsheid, Moksha (bevrijding), Sahaja Samadhi (voortdurende eenheidsbeleving), de staat van Shiva en de staat van Atman-Zelf, dat geschriften verkondigen onder de benaming van Brahman.

(Hstk. 5, vers 26)

11. Nimmer was er een geest noch enig van zijn talloze vormen als wereld, jiva's, etc. Er is niet de minste twijfel dat deze allemaal de vorm zijn van het eeuwig ongedifferentieerd Opperst Brahman- Zelf. Dit is de Waarheid. Degene die van dit groot geheim toegewijd kennis neemt en volledig begrijpt, vertoeft als Brahman-Zelf.

(Hstk. 5, vers 28)

Grootsheid van Videha Mukta (Bevrijding na de dood)

12. Met alle feitelijke kennis uitgebannen, met geen spoor van denken noch onwetendheid, met al de drie staten van waken, droom en slaap uitgewist, met elke gedachte aan dood of geboorte vernietigd, en immer vertoevend in de natuurlijke, zalige staat van Brahman-Zelf, kan de toestand van de Videha Mukta niet bevat en nog minder in woorden uitgedrukt worden.

(Hstk. 5, vers 39)

13. Het voortdurend herhalen van ' Ik ben Zelf-Brahman ' vormt de enige mantra-japa die tot Mukti (Bevrijding) leidt. Alle andere mantra-japa's gericht op een of andere godheid behoren standvastig te worden vermeden, daar zij eerder aardse oogmerken beogen dan het Zelf. Alle andere mantra-japa's verstrikken iemand onontkoombaar in de gebondenheid van wereldse vreugden.

Sat- Chit- Ananda-Zelf Shiva en Zijn verering

14. Op het eeuwig en oneindig scherm van Sat-Chit-Ananda-Zelf Shiva, door Zijn eigen macht, wordt Sakti geprojecteerd als het bewegend schaduwbeeld van het universum in openbaring, en dat, tot het weer in ontbinding wordt opgenomen. Alle lichtgevende hemellichamen als de zon, maan, vuur, sterren en licht bekomen hun helderheid als een genadige gave van Sakti eigen aan dat scherm van Zelf-Shiva alleen. Hoewel helder op zichzelf, kunnen zij slechts uitdoven en niet het Shiva-scherm openbaren dat zij juist verdoezelen. Onbevreesd voor Shiva, hun schepper, zijn Deva's en Asura's (godheden en demonen) nauwlettend betrokken bij hun voorgeschreven taken. Op dat Shiva moet worden gemediteerd en beseft het Zelf te zijn, door de rusteloze geest te verstillen tot helderheid, nadat het toereikend aan banden gelegd en weerhouden is van het najagen van de objecten van de zinnen, namelijk, de schaduw - beelden op het scherm van het Zelf. Zijn alle schaduwbeelden uit de weg geruimd, blijft het zuiver Bewustzijn over, het vlekkeloos stralend scherm. Aldus, onthult Shiva Zichzelf natuurlijkerwijze als het enig eeuwig Sat-Chit-Ananda-Zelf, de absolute essentie van het wezen van de vereerder.

(Hstk. 7, vers 35)

De Jivan Mukta (Bevrijde in dit leven)

15. De Jivan Mukta is een persoon die tijdens diens leven bevrijd is, die verder gaat bewust te zijn van het lichaam en de wereld (als Brahman) samen met een volhardend vertoeven in diens Shiva-Zelf. Hij vertoeft immer in de zalige vrede van Sat-Chit-Ananda. Hij is rotsvast in evenwicht, in de overtuiging dat hij niet het lichaam is, en dat zijn Wezen het enige bestaan is, de

enige-helder-bewustvolle-verrukking van het Opperst-Shiva-Zelf.

(Hstk. 8, vers 1)

16. De Jivan Mukta heeft zijn geest volledig versmolten tot voorbij herkenbaarheid in zijn Brahman-Zelf. Eeuwig, slechts in zijn Zelf, is hij voor immer verloren in het genieten van de zaligheid van zijn Brahman-Zelf.

(Hstk. 8, vers 25)

De Videha Mukta

De uitdrukking betekent letterlijk de 'ontlichaamde bevrijde persoon'. Hij is de volwaardig ingewijde, die op het moment van de dood, verblijft als het zuiver Sat-Chit-Ananda-Zelf.

Figuurlijk betekent de term volwaardig bevrijd wezen die, hoewel in leven zijnde, verblijft als het zuiver Sat-Chit-Ananda-Zelf zonder bewustheid van lichaam en de wereld rondom.

17. De Videha Mukta is vrij van het geringste spoor van denken; hij verblijft geheel en alleen in zijn stralend zuiver Bewustzijn-Zelf in intens onafgebroken gelukzaligheid, totaal zich onbewust van beperkende vormen, in een staat van Maha Mounam (verstilling van lichaam, spraak en geest).

(Hstk. 9, vers 1)

18. Hij is de zuivere belichaming van Sat-Chit-Ananda, geheel doordringend als ether, oneindig als het firmament, geheel helder met Bewustzijn, natuurlijkerwijze vertoevend als het volmaakte Brahman-Zelf in een staat van stille, ononderbroken, vredevolle zaligheid.

(Hfst. 9, vers 15)

19. Er is geen atoom buiten het Zelf, die de integrale ongedifferentieerde volmaaktheid is van geheel het Zijnde. Ziel, wereld en Schepper zijn onafscheidbaar van het Zelf. De werkelijkheid van dezen is de werkelijkheid van het Zelf alleen.

(Hstk. 10, vers 34)

20. Alle onwetendheid en illusies, alle trage en levende objecten, alle wezens en niet-wezens, alle vijf elementen, al de diverse werelden, alle lichamen en levens die daarin ontstaan, bestaan niet buiten Brahman-Zelf, zijn slechts Brahman-Zelf. Existentie alleen is, want zelfs non-existentie verkrijgt maar betekenis in Existentie. Eenvoudigweg gesteld, alles bestaat alleen als Brahman-Zelf.
- (Hstk. 12, vers 2)
21. Alle feitelijke kennis, alle begrippen, alle zichtbare objecten, alle dingen die vernomen zijn, alle vragen en antwoorden, al het genuttigd voedsel en alle andere illusies, bestaan niet buiten het Zelf en behoren beschouwd te worden als slechts Brahman-Zelf.
- (Hstk. 13, vers 2)
22. Daarom behoort de gewoonte beoefend te worden om alles slechts als Brahman-Zelf te beschouwen, totdat elk denken over dingen anders dan het Zelf losgelaten is. Eens dat deze toestand bereikt is, behoort men geen ruimte nog te geven aan enig denken daaraan en immer te vertoeven in Maha Mounam (vrede van totale verstillings).
- (Hstk. 14, vers 38)
23. Enig iets anders te zien dan Brahman-Zelf is verbonden met het veroorzaken van vrees en zorg. Daarom betaamt het iemand vol te houden met de enkele houding dat ieder gewaarworden alleen Brahman-Zelf is. Op den duur moet zelfs deze ene gedachte opgegeven worden, ten einde vast te verblijven in de vrije ongestoorde zalige staat van alleen het Brahman-Zelf.
- (Hstk. 15, vers 5)
24. Het zich geheel en al ontdoen van de geest is louter overwinning, voltooiing, zegen, yoga, wijsheid en bevrijding. Het offer van het denken is in feite het totaal van alle heilige offers.
- (Hstk. 15, vers 7)
25. De gestage ontkenning van het bestaan van de geest en het vast geloof in het bestaan van Brahman-Zelf, is de onbetwistbare

weg tot onderwerping van de geest, leidend naar de ervaring van het enig stralend Zelf.

(Hstk. 15, vers 11)

26. Als men ook maar de geringste ruimte geeft aan de gedachte dat de geest bestaat, zal het zuiver Bewustzijn zelf vibreren als de bewogen geest, de voorvader van alle onlust en begoocheling. Daarom dient men steeds vast te houden aan de overtuiging dat er geen geest is, en dat het zuiver Bewustzijn-Zelf de enige Existentie is. Dit is de rustige manier om de geest met al diens grilligheden te overwinnen.

(Hstk. 15, vers 12)

27. Er is niet zoiets als de lastige geest, geen wereld van namen en vormen, niet het minste beetje ego. Zij zijn alle niets dan het volmaakt Brahman-Zelf, welke ik ben. Aan deze overtuiging hoort men vast te houden totdat de staat bereikt is van slapeloze slaap die helder-vredig-eeuwig is.

(Hstk. 16, vers 7)

De Ware Samadhi (Eenheidsbeleving)

28. Het volhouden van de overtuiging – voortgekomen uit Zelf-onderzoek – dat “ Ik ben zonder twijfel het Scherm-Brahman-Zelf, en, hoewel voorbijgaand, het wereldbeeld daarop, is, ongetwijfeld enkel ' Ik ben het Zelf “ en stil en zalig in die overtuiging te verblijven, het summum van alle sadhana's, gelijk aan goddelijk eerbetoen, weldadigheid, ascese, mantra-japa en samadhi eveneens.

(Hstk. 16, vers 41)

29. Het Zelf alleen is het natuurlijk zelf stralend Bewustzijn; dat alleen is eeuwige gelukzaligheid, dat alleen is eeuwigdurende Existentie, dat alleen is alomvattende volmaaktheid, het enige Opperwezen zonder gelijke en de enige oorspronkelijke stof van het Universum. Met de overtuiging ontsproten aan dit ervaren zou men immer moeten vertoeven als het enige IK BEN, het Opperst Zelf.

(Hfst. 17, vers 29)

Sahaja Samadhi (Aanhoudende Eenheidsbeleving)

30. Het helder bewust en zonder denken blijven, met een geest gespeend van onderscheid van Zelf en niet-Zelf, zelfs bij betrokkenheid in de bezigheden van het aardse leven, wordt de staat van Sahaja Nirvikalpa Samadhi genoemd (de natuurlijke staat van vertoeven in het Zelf wanneer elk onderscheid opgehouden is). Dit wordt Akhandakara vritti genoemd, het IK van oneindige volmaaktheid in tegenstelling tot het ' Ik ben het lichaam' besef van degenen die niet het Zelf gerealiseerd hebben.

(Hstk. 18, vers 40)

Maturiteit van Sahaja Samadhi

31. Het vertoeven in Sahaja Samadhi is het kenmerk van een Jivan Mukta. Met de voortschrijdende ontwikkeling van deze staat, wordt een intensiteit van zalige vrede bereikt, leidend tot de vier opeenvolgende fases van vervolmaking in samadhi. Niets minder dan dit Sahaja Samadhi zal van enige baat zijn bij het vernietigen van de afschrikwekkende cyclus van geboorten en dood.

(Hstk. 18, vers 41)

32. De gerealiseerde mens die in het Brahman-Zelf vertoeft en elk onderscheid van Zelf en niet-Zelf verloren heeft, is de Jnani of Mukta Purusha. Zulk een Jnani wordt zelden aangetroffen, zelfs door onder miljoenen mensen te zoeken. Als men de fortuinlijke gelegenheid heeft diens darshan (persoonlijk gesprek, contact) te verkrijgen, bekomt men zuivering van alle zonden, en daarenboven wordt diens ego onmiddellijk teniet gedaan.

(Hstk. 19, vers 10)

33. De darshan van de volledig gerealiseerde Jnani vormt het hoogtepunt van zuivering door heilige baden, goddelijk eerbetoen, mantra-japa, ascese, weldadigheid en toegewijd eerbetoen aan de Heer Shiva zelf. Om toegang te vinden en te verkrijgen tot de heilige aanwezigheid van zo'n Jnani is de meest fortuinlijke kans die men ooit in dit aards leven kan bekomen.

(Hstk. 19, vers 11)

34. Eerbiedige dienstbaarheid verleend aan zo'n Jnani-Sat-Guru bespoedigt iemands spirituele wijsheid om de zaligheid van Jivan Mukti te verwerven. Indien verder voortgezet schenkt het de volgeling zelfs de staat van videha mukti. Daarom, als men gespist is om bevrijd te worden van gebondenheid naar de vrijheid van mukti, is het onfeilbare middel om dat te bereiken de liefhebbende, eerbiedige dienstbaarheid aan de Jnani-Sat-Guru.

(Hstk. 19, vers 13)

35. Standvastig gevestigd in het Zelf, ongestoord van de geringste rimpeling van denken, zo stil als een stenen of houten afgodsbeeld, volledig opgegaan in het Brahman-Zelf, net als water is in melk, met bewustzijn verstoken van elke onzuiverheid van gedachten en sufheid, blijvend helder als de zuivere hemel, trotseert de grandeur van Jnani's nishta (vaste houding in het Zelf) gedachte en expressie.

(Hstk. 19, vers 21)

Het sine qua non van Mukti is Shiva's Genade

36. Dat waarin het gehele universum ontstaat en waarin het bij ontbinding wordt opgenomen, is het Shiva-Zelf. Toegewijd eerbetoen aan en meditatie op dat Shiva-Zelf van slechts zuivere Bewustheid zal Shiva's Genade aantrekken, wat onontbeerlijk is voor bevrijding.

(Hstk. 19, vers 60)

37. Diegenen die zich bezig houden met kennis van het Brahman-

Zelf en bij gelegenheid betrokken zijn geraakt in de aardse genoegens van seks, behoren dergelijke genoegens te beschouwen als louter flauwe afspiegeling van de zaligheid van het Zelf. Zij zouden zich zelfs nimmer aardse genoegens behoren te verbeelden.

(Hstk. 20, vers 45)

38. Omdat het Zelf Sat is, is meditatieve verbondenheid met het Zelf de ware Sat Sanga (gemeenschap van sadhu's die in het Zelf verblijven). Daar Brahman-Zelf het hoogste is, wordt samenzijn met het Zelf tot een Maha Sanga (hoogste gemeenschap).

(Hstk. 21, vers 28)

39. De sadhaka die meditatie op het Zelf beoefent, behoort aldoor vast te overwegen dat alle verscheidenheden van ziel, wereld en schepper slechts het ongedifferentieerde Brahman-Zelf zijn. Door beoefening wordt zijn bewustzijn bevrijd van denken, waarna hij ook voorgaande gedachte achterwege behoort te laten en aldoor in de denkenvrije staat van het Zelf verblijven kan.

(Hstk. 21, vers 39)

40. Vertoeven in de staat van denkenvrij helder Bewustzijn, is de staat van Mukti voorbij enig gedachte en expressie. Het verschijnen van denken wordt gebondenheid aan onnoemelijk lijden. Vertoeven in het Zelf is ware niet-dualistisch samadhi, en dat alleen leidt iemand tot de eeuwige zaligheid van mukti.

(Hstk. 21, vers 41)

41. De grote begoochelingen: maya (geassocieerd met de god Iswara), avidya (geassocieerd met de individuele ziel), geest en jiva's (belichaamde zielen), wereld en diens schepper, alle namen en vormen en alle mentale begrippen, zijn slechts louter het Zelf. Bij deze overtuiging behoort men steeds te verblijven.

(Hstk. 22, vers 23)

42. Alle werelden en schepselen zijn alleen vormen van denken. Zij zijn niets anders dan de geest, die een bundel van gedachten is, welke weer niets anders zijn dan rimpelingen in de stille oceaan

van Bewustzijn-Zelf en zeker niet iets afgescheiden van dat Zelf. Daarom hoort men bij de vaste overtuiging te blijven dat alle objecten zijn alleen Ik Ben Zelf-Brahman.

(Hstk. 22, vers 24)

43. Er zijn niet zulke dingen als volbrachte doelstellingen en ertoe leidende inspanningen, vereenzelviging met de wijze of de onwetende, inspanningen van leren en verkregen kennis, handeling van onderzoek en toepassing, de leerling en het geleerde, en enig bereikt doel. Wat slechts bestaat is Brahman, het stralend Bewustzijn-Zelf.

(Hstk. 23, vers 10)

44. Men behoort er vast van overtuigd te zijn dat er geen liefdadigheid is, geheiligd water en kshetra's (pelgrimsplaatsen), winst noch verlies, verliezer noch winnaar, karma, bhakti en wijsheid, kenner of het gekende. Al deze concepten zijn genoodzaakt te verdwijnen en te worden opgenomen in het Brahman-Zelf, dat de enige existentie is.

(Hstk. 23, vers 11)

45. De bhavana ' Ik-ben-Brahman-Zelf ' leidt iemand snel tot mukti. Omdat het voortdurend lezen van teksten die deze bhavana genereren, de aspirant feilloos naar het doel meeneemt, zou hij steeds bij de geschreven woorden die verband houden met Brahman-Zelf moeten blijven verwijlen.

(Hstk. 24, vers 27)

In verzen 45 tot 50 betekent het woord bhavana (lett. voeling) het vertrouwen gebaseerd op het woord van de leraar en geschriften en het niet aflatend blijven bij het daaruit voortkomend geloof.

46. De begoocheling dat men het lichaam is en de wereld de fundamentele werkelijkheid, is gedurende lange, lange tijd doordrongen gebleven, en er kan geen komaf mee gemaakt worden door het gebruikelijke lezen en louter begrijpen van de waarheid. De fundamentele begoocheling kan slechts uitgewist worden door een lange en ononderbroken beoefening van de bhavana dat dit alles ' Ik-ben-Brahman-Zelf ' is.

(Hstk. 24, vers 28)

47. Alles is slechts een samenstelling van tijd, ruimte en energie. Al het andere is het afgezaagd gepraat van mensen die afkerig zijn van de inspanning van sadhana die hen tot het Zelf leidt. Dit gepraat is gebaseerd op hun intense onwetendheid van het Zelf. Alleen door de aanhoudende beoefening en ervaring van sadhana kan men tot de waarheid geraken, dat alle concepten van ziel, wereld en de oorzaak daarvan slechts verdwijnende schaduwen zijn op het scherm van Shiva-Zelf-Brahman.

(Hstk. 24, vers 31)

48. Er is nimmer iets dergelijks als een begrip van naam of vorm, niet zo iets als de zich inbeeldende geest, niet zo iets als een in samsara verloren persoon, en niet zo iets als een wereld en diens schepper. Van alles dat als bestaand ervaren wordt moet beseft worden als niets anders te zijn dan het enig, zuiver Bewustzijn-Zijnde-Brahman-Zelf.

(Hstk. 25, vers 8)

Alles is slechts Sat-Chit-Ananda-Zelf

49. Wat ook als bestaand bevonden wordt is Sat (Existentie) alleen. Wat ook als aangenaam ervaren wordt is Ananda (Gelukzaligheid) alleen. Men dient immer te verblijven bij de hart bhavana van Sat-Chit-Ananda. Nimmer behoort men voor éénmaal, zelfs niet onopzettelijk, weg te glijden in de rampzalige bhavana dat men het lichaam is en de wereld werkelijk.

(Hstk. 25, vers 12)

50. Men dient te verblijven bij de rotsvaste bhavana dat ' Alles is slechts Brahman-Zelf en ik ben dat Brahman-Zelf '. Door deze bhavana zal iedere beweging van denken en onwetendheid verdwijnen en het eeuwig vertoeven in het enige Sat-Chit-Ananda_Zelf tot gevolg hebben.

(Hstk. 25, vers 14)

Hierna behandelen de verzen 51 tot 60 de beoefening van Abedha Nishta of

Atma Nishta – de niet dualistische staat of vertoeven in het Zelf.

51. Door in het Zelf te vertoeven wordt de dwalende geest herleid tot volkomen stilheid na bevrijd te zijn van alle onwetendheid en gedachtestromen. Het geraakt versmolten in het Sat-Chit-Ananda-Zelf zoals water oplost als het met melk wordt vermengd. Deze eenheidsstaat van vertoeven in het Zelf wordt door de wijzen die deze volmaaktheid bereikt hebben Atma Nishta genoemd.

(Hstk. 26, vers 2)

Sahaja Nishta of Natuurlijke Staat

52. Beseft hebbend dat het beeld van de wereld op het scherm van het Zelf vluchtig is en essentieel niet bestaand, behoort men steeds stil en zalig te blijven in de vaste overtuiging van immer slechts het enig Brahman-Zelf te zijn. Zelfs als men als individu functioneert in de wereld van naam en vorm behoort deze overtuiging gehandhaafd te blijven. Deze gerijpte staat van vertoeven in het Zelf wordt Sahaja Nishta genoemd (de Natuurlijke Staat).

(Hstk. 26, vers 3)

53. In dat gelukkig Zelf, waarin geen handeling van lichaam, spraak en geest is, geen deugdzaam of zondig karma (handelen) en vruchten daarvan, behoort men stil te verblijven, het geringste spoor van denken vermijgend.

(Hstk. 26, vers 7)

54. In dat Zelf, waarin voorsteller noch voorstelling is van de wereld van namen en vormen, dient men gelukkig stil te verblijven, het geringste spoor van denken vermijgend.

(Hstk. 26, vers 8)

55. In dat Zelf waarin verlangen, woede, begerigheid, verwarring, dweperij en afgunst alle afwezig zijn; in dat Zelf, waarin er geen gedachte is van gebondenheid of bevrijding, behoort men gelukkig stil te verblijven, de minste rimpeling van denken ver -

mijdend.

(Hstk.26, vers 13)

56. Standvastig vertoevend in het Zelf bekomt men het geheel van alle kennis en bereikt men de succesvolle vervollediging van alle inspanningen en plichten. In die staat behoort men gelukzalig stil te verblijven, de minste rimpeling van denken vermijdend.

(Hstk. 26, vers 25)

57. De geest volledig opgegaan in het Zelf wordt men een meester zonder weerga – doordrongen van onvergelykbare gelukzaligheid. In die staat behoort men stil te vertoeven vrij van het minste spoor van denken.

(Hstk. 26, vers 28)

58. Ik ben dat Zelf, dat integraal bestaan bewustzijn-gelukzaligheid is, het enig onverdeelbaar Brahman-Zelf. Standvastig in de uit dit ervaren voortgekomen overtuiging, behoort men stil te vertoeven, vrij van het geringste spoor van denken.

(Hstk. 26, vers 29)

59. In de overtuiging van ' Ik ben het Zelf ', waarin geen denken, ego, verlangen, geest of verwarring kan bestaan, behoort men stil te vertoeven, vrij van enig spoor van denken.

(Hstk. 26, vers 31)

60. Het vast vertrouwen het Zelf te zijn is voldoende om alle denken te verdrijven en zich te vestigen in Brahman-Zelf. Op het juiste moment van deze oefening zal zelfs de gedachte met betrekking tot dat vertrouwen vervagen en leiden tot het spontane stralen van het Zelf. Als iemand naar deze leer luistert en met vertrouwen toepast, wordt hij, zelfs als hij een groot zondaar is, gezuiverd van al zijn zonden en gevestigd in Brahman-Zelf.

(Hstk. 26, vers 42)

- (1) Waarlijk ik ben de essentie van alles, en bestaand als alles.
Ik ben het Ene, er bestaat niets anders, ik ben het Zelf van al -

les. Waarlijk ik ben het ondeelbare, suprême Brahman.
Ik ben non-duaal van aard en waarlijk, besta enkel als mijzelf.
Door een dergelijke overtuiging dat men Brahman-Zelf is,
is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 21)

(2) Waarlijk, ik ben louter wijsheid, ik ben opperste gelukzaligheid, ik ben het onvergankelijke, ik ben het ondeelbare Absolute. Waarlijk ik ben het éne Absolute. Ik ben, zonder iets anders bestaande, ik ben enkel mijzelf. Door een dergelijke overtuiging dat men het Absolute is, is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 22)

(3) Waarlijk, ik ben de schitterende vorm van de verheven Shiva, ik ben ook het vereren van de suprême Shiva. Ik ben ook Vishnu, ik en ook de aanbidding van Vishnu. Waarlijk, ik ben ook de grote Brahma. Ik ben de verscheidenheid van alle dingen. Ik ben het oppermachtige, non-duale Brahman. Door een dergelijke overtuiging dat men het Absolute is, is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 23)

(4) Waarlijk, ik ben de goden, de demonen en de mensen, ik ben alle rondzwervende dieren, ik ben alle werelden die vergaan, ik ben de miljoenen universa. Waarlijk, ik ben alle bewegende en bewegingloze dingen, ik ben de wereld, het individu en de Opperste zonder tweede, ik ben het oppermachtige non-duale Brahman. Door een dergelijke overtuiging dat men het Absolute is, is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 24)

(5) Waarlijk, ik ben wat verschijnt als dit, ik ben ook wat verschijnt als ' ik ' en ' jij ', ik ben ook wat verschijnt als dat, ik ben ook wat verschijnt als iets anders. Waarlijk, ik ben wat verschijnt als wat dan ook, ik ben alles ten alle tijde. Ik ben het

wonderbaarlijke, oppermachtige Brahman. Door een dergelijke overtuiging aangaande het ongedeelde Absolute is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 25)

- (6) Waarlijk, ik ben de gedachte en het gezien, ik ben de ziener die slechts uit Bewustzijn bestaat. Ik ben alle activiteiten van de geest, ik ben alle gedachten daarin besloten. Waarlijk, ik ben alle verscheidenheid van dualiteit. Ik ben zowel het ' zijn ' als het ' niet- zijn '. Ik ben het non-duale, oppermachtige Brahman. Door een dergelijke overtuiging aangaande het ongedeelde Absolute, is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 26)

- (7) Nooit is er iets ontstaan. Waar kan datgene dat nooit ontstaan is zich bevinden? Hoe kan er evolutie zijn van ongeboren en niet-bestaande dingen? O nobele, er is totaal niets gescheiden van het ongedeelde Brahman. Alles is Brahman en dat ben ik. Door een dergelijke overtuiging is men ondergedompeld in rust en helderheid.

(Hstk. 27, vers 27)

61. Er is zeker niet zo iets als een geest met diens denkpatronen en percepties over dingen. In deze overtuiging behoort men stil en vredig te vertoeven, in een staat vrij van denken alert Bewust-zijn-Zelf, dat voortduurt nadat alle geestelijke oefeningen en ongemakken daarvan zichzelf in het Brahman-Zelf hebben uitgeput.

(Hstk. 27, vers 29)

62. Na ervaren te hebben dat er geen schepper is, geen maya, geen dualiteit en al helemaal geen object, en dat alleen Bewustzijn-Zelf bestaat, behoort men stil en vredig te blijven in die staat van Zelfheid.

(Hstk. 27, vers 34)

63. Indien iemand gehoor geeft aan deze leringen bekommt hij zeker en vast de genade van Heer Shiva en verwerft hij de staat van Zelfheid, zelfs als hij ondergedompeld is in de diepste duister-

nis van onwetendheid die niet door het verblindend licht van een miljoen zonnen verdreven kon worden.

(Hstk. 27, vers 43)

64. Waarom woorden verspillen? Dit is de waarheid in een notendop. Alleen zij die door een lang toegewijd eerbetoon de genade van onze Heer Shiva verdiend hebben, zullen de zeldzame gelegenheid verkrijgen dit geschrift te lezen dat leidt tot de zaligheid van eeuwigdurende vrede in Brahman-Zelf.

(Hstk. 27, vers 44)

65. Slechts die Jnani die ' Gij zijt het denkvrij, helder bewust, absoluut stil, altijd zalig, intens vredevol, ongedifferentieerd Brahman-Zelf ' onderwijst, is de ware Sat-Guru, en anderen zijn dat niet.

(Hstk. 28, vers 28)

66. Ononderbroken vertoeven in de staat van helder bewustzijn, ongestoord door gedachten, is Zelf-realiserende. Dit is tegelijk het vlekkeloze jivan mukti en het schitterend videha mukti. Alleen voor hen die de goddelijke Genade van Shiva door diepgaande toewijding verdiend hebben kan deze staat gemakkelijk bereikt worden, en niet voor anderen. Wat hier gesteld wordt is de portie in een notendop van dat verrukkelijk kroonjuweel van de Veda's bekend als de Upanishaden.

(Hstk. 29, vers 37)

67. Diegenen die gehoor geven aan deze boodschap en ermee in overeenstemming blijven zullen onmiddellijk mukti (bevrijding) verwerven. Zij zullen niet onder het minste greintje kwelling lijden; zij zullen zich verheugen in een zaligheid veel groter dan die van deze en andere werelden; zij en die hen omringen zullen vervuld worden van een overvloed van gunstige gebeurtenissen. Geheel vrij van elk spoortje vrees zullen zij nimmer de kringloop van geboorten en dood weer binnengaan. Zij zullen het onveranderlijk Brahman-Zelf bekomen. Dit alles zweren wij, is zonder twijfel de waarheid. Bij onze Heer Shiva zweren wij - weer en weer - dat dit de elementaire waarheid is.

(Hstk. 29, vers 40)

68. De staat van stil, zuiver, stralend bewustzijn is moksha, de staat voorbij enig ander. Diegenen die een ononderbroken vertoeven in die opperste staat aanhouden zullen nimmer meer beroerd worden door lijden of verwarring en zullen van alle verplichtingen ontheven zijn. Indien er enig verplichting zou bestaan zal deze op een of andere manier zonder enig wilsdaad van hun kant vervuld worden.

(Hstk. 30, vers 31)

69. Door de vasthoudende en voortgezette bhavana* van ' Ik ben het Brahman-Zelf ' zal elk denken en gevoelen van onderscheid van Zelf en niet-Zelf wegvallen en permanent vertoeven in Brahman-Zelf bereikt worden. Deze bhavana is alleen mogelijk voor hen met een scherp onderzoekende geest gespist op het kennen van het Zelf en niet voor diegenen die onverschillig staan tegenover Zelfkennis.

(Hstk. 32, vers 18)

*In alle 13 verzen van hoofdstuk 32 moet onder bhavana het vertrouwen of vast geloof in ' Aham Brahman ' (Ik ben het Zelf) verstaan worden.

70. Het negeren en onverschilligheid met betrekking tot het onderzoeken van de waarheid omtrent zichzelf veroorzaakt huizen - hoge last en onwetendheid, een belemmering van het zicht op het Zelf, en schept in een mum van tijd alle mogelijke illusies en kwelling door mentale zorgen. Niet onderzoeken maakt de bhavana onmogelijk.

(Hstk. 32, vers 19)

71. Kortom, geen zelfonderzoek zal iemand voor altijd in de oceaan van het samsara (aards lijden) dompelen. Er is geen groter vijand dan geen zelfonderzoek. Daarom moet deze gewoonte overwonnen worden, teneinde de geest te fixeren op de bhavana die tot het vertoeven in het Zelf leidt.

(Hstk. 32, vers 20)

72. Zelfonderzoek zou op de volgende wijze plaats moeten vinden: met de beminnelijke hulp van de Sat-Guru moet onderzocht worden ' Wie ben ik? Wat is deze wereld ? Wat is de werkelijkheid achter dit alles? '

(Hstk. 32, vers 21)

73. In het gezelschap verkerend van sadhu's (zij die bezig zijn met het streven naar en het verheugen in de zaligheid van het Sat - Zelf) en respectvol de Sat-Guru-Jnani bevragend, zou men allereerst zich een duidelijk te bereiken objectief moeten stellen. Dit is een belangrijk aspect van het zelfonderzoek. Na aldus daarvan verzekerd te zijn moet men standvastig bij dat objectief van alleen het Brahman-Zelf blijven, totdat het Zelf onmiskenbaar ervaren is.

(Hstk. 32, vers 22)

74. De bewuste introspectieve concentratie van zelfonderzoek (' wie ben ik? ') vernietigt alle denken en de compacte duisternis van onwetendheid, het wist alle zorgen uit, het verheldert het intellect met de straling van zuiver bewustzijn, het veegt alle conceptuele verwarringen uit, het bevestigt iemand in Shiva - Zelf; het transformeert een massa van dreigende rampen in gunstige gebeurtenissen; en tenslotte, het vernietigt volkomen de egoëest met al diens aandoeningen.

(Hstk. 32, vers 24)

75. Slechts door zeer wilskrachtige mensen met een serieus en vasthoudend zelfonderzoek zal de turbulente geest beheerst en stil gevestigd worden in de beoefening van een sterk bhavana. Op het juiste ogenblik zal alle denken en onwetendheid verdwijnen, het veld ruimend voor het stralend Bewustzijn-Zelf van mukti.

(Hstk. 32, vers 26)

76. Men behoort gestaag het zelfonderzoek voort te zetten totdat alle begrippen als schepping, wereld en schepper samensmelten en verdwijnen in het zuiver denkvrij, helder Bewustzijn-Zelf, en het mogelijk maken te vertoeven in die bhavana van het ervaren ' Ik ben het Brahman-Zelf '.

(Hstk. 32, vers 27)

77. Het is louter de geest die als de wereld en gebondenheid verschijnt; er is geen wereld anders dan de geest. Bij het onderzoek blijkt deze geest niets meer te zijn dan een geheel van rimpelingen (gedachten, denken) in de stille oceaan van zuiver Bewust -

zijn-Shiva-Zelf. Ik ben slechts dat Shiva-Zelf en er is niets afgescheiden van mij, men behoort immer te vertoeven in de uit dit ervaren voortgekomen overtuiging.

(Hstk. 32, vers 33)

78. Er is geen wereld buiten de geest. Wat verschijnt als de wereld is slechts de geest. Als deze geest onderzocht wordt blijkt het niet meer te zijn dan een geheel van denken, gedachten gebaseerd op de primaire gedachte van ' Ik ben het lichaam ' genaamd het ego. Als dit ego - ik en diens identiteit - onderzocht wordt, wordt het zonder enig spoor verzwolgen in het zuivere Bewustzijn-Bestaan-Shiva-Zelf. Men behoort de bhavana ' Ik ben Zelf-Shiva ' aan te houden tot die staat van het Shiva-Zelf te zijn een spontaan ervaren wordt vrij van de bhavana inspanning.

(Hstk. 32, vers 34)

79. In mij, het zuiver Bewustzijn-Zelf, ontstaat het universum, blijft in stand en lost op gelijk als de geest. Daarom, er zijn geen geest en denkbeelden van dingen gescheiden van mij, het Zelf. In dat vast ervaren dient men immer te verblijven.

(Hstk. 32, vers 35)

80. Men behoort immer te blijven gelijk het zuiver Shiva-Zelf door het vaste ervaren dat er geen begrippen zijn als schepping, wereld en schepper gescheiden van de geest die gewoon een matrix van rimpelingen is in mij, de stille oceaan van zuiver Bewustzijn-Zelf en daarom ben ik het enig Zijnde-Shiva-Zelf.

(Hstk. 32, vers 36)

81. Gelijk zo de wereld , voorgesteld in mijn droom, niet afgescheiden is van mij maar louter mijn creatie, evenzo is de wereld van het waakbewustzijn slechts een door mij gecreëerde schepping en door mij voorgesteld door middel van mijn zuiver Bewustzijn-Zelf. Bij dit ervaren behoort men vast te verblijven.

(Hstk. 32, vers 37)

82. De rotsvaste overtuiging ' Ik ben het Zelf ' is het zekere spoor naar vast vertoeven in het Zelf. In die overtuiging blijven onder alle omstandigheden is, zowel waarlijk goddelijk eerbetoon, als meditatie op God, incantatie van mantra's, beoefening van juiste

leefregels, contemplatie, integrale yoga, wijsheid van het Zelf en moksha.

(Hstk. 33, vers 16)

83. Wat ook verschijnt als maya, schepper, schepsel, geest, wereld, namen en vormen is alleen het zuivere Brahman-Zelf en is niet afgescheiden van dat Zelf.

(Hstk. 34, vers 15)

84. Gestaag vertoeven in de uit ervaren voortgekomen overtuiging van ' Ik ben het Zelf ', is zowel de hoogste yoga, als ook totaal uiteenvallen van de geest, ware zelfverloochening, ware wijsheid en jivan mukti.

(Hstk. 34, vers 46)

85. Welke naam en vorm dan ook door mij in mijn droom voorgesteld, zij zijn niet gescheiden van mij. Evenzo is deze wereld door mij in mijn waakbewustzijn voorgesteld, niet iets buiten buiten mij, het Bewustzijn-Zelf dat ik ben. De wijze behoort elk onderscheid van Zelf en niet-Zelf op te geven en te vertoeven als slechts zuiver Zelf.

(Hstk. 35, vers 23)

86. Telkens als deze wereld van het waakbewustzijn uit diens aard niet verdwijnend is, wat dan ook in het waakbewustzijn ervaren wordt, moet ook ervaren worden gedurende de slaap. Vanaf ik als zuiver Zelf alleen en altijd besta, is er geen plaats voor een gedachte van een niet-Zelf-wereld. Ik-Zelf-Brahman is het enig Bestaande.

(Hstk. 35, vers 24)

87. Tijdens het afwezig zijn van de geest bestaat er geen wereld en er is geen geest gescheiden van mijn bewustzijn. Dus, geest en wereld zijn niet iets afzonderlijk van het Zelf, en ik ben immer dat enige Bestaande-Bewustzijn-Brahman-Zelf. De wijze dient elk denken aan onderscheid van Zelf en niet-Zelf te vernietigen.

(Hstk. 35, vers 25)

88. Ik ervaar geest noch wereld gedurende mijn slaap. In mijn droom is er geest met diens schepping, de droomwereld. De

droomwereld wordt valselijk voorgesteld in mijn waakbewustzijn. Slechts Ik-Zelf besta altijd. Aldus betogend, behoort men ieder onderscheid van Zelf en niet-Zelf op te geven en immer standvastig te vertoeven als het denkenvrij helder Bewustzijn-Zelf-Brahman.

(Hstk. 35, vers 26)

89. Alle verscheidenheden van wereld, geest, maya (illusoire kracht van Brahman), waakzaamheid, droom, slaap, spreken van jij en ik, zijn vluchtig en toch niet buiten het Zelf. Aldus behoort de wijze elke gedachte van Zelf en niet-Zelf los te laten en te vertoeven als louter Zelf.

(Hstk. 35, vers 27)

90. Bij halfduister ervaart men de illusie van een slang voor een touw en deze is niets anders dan het touw. Gelijkaardig bestaat alle illusie van niet-Zelf slechts in het Zelf . Aldus behoort de wijze elke gedachte van Zelf en niet-Zelf achterwege te laten en immer standvastig te vertoeven in de vrede van het Zelf.

(Hstk. 35, vers 28)

91. Binnen de wijsheid van algeheel ervaren ben ik de non-duale, transcendente, bewegingsloze, vredevolle, gebondenheid-vrijheid-begrip-vrij, ruimte van slechts zuivere bewustheid. Met dit ervaren behoort men alle onderscheid van Zelf en niet-Zelf te verwerpen en immer standvastig te vertoeven in de vrede van Brahman-Zelf.

(Hstk. 35, vers 33)

92. Men behoort alle hatha yoga oefeningen zoals adembeheersing, alle religieuze dogma's en hun diverse sadhana's los te laten en voor immer tevreden te zijn in een eenvoudig vertoeven als slechts het Zelf.

(Hstk. 35, vers 38)

93. Alleen zij die contempleren op Heer Shiva-Zelf, het zuiver in stand houdend scherm van alle openbaring, bekomen de zuivere ervaring van sahaja nirvikalpa samadhi. Afgezien van deze devotie tot de Heer Shiva (het Zuiver-Helder-Bewustzijn-Zelf) zijn er geen andere middelen die naar bevrijding leiden.

(Hstk. 35, vers 44)

94. Het non-duale enig zijnde, bestaande, in diepe slaap, tovert een wereld in de droomtoestand te voorschijn. Gelijkaardig is de in het waakbewustzijn te voorschijn geroepen schaduwwereld het werk van de kracht onvervreemdbaar aan iemands eigen Brahman-Zelf. Vasthoudend vertoeven in het ervaren van Brahman-Zelf bevindt men dat de geest en al diens verzinsels voor altijd weg zijn.

(Hstk. 36, vers 25)

95. Men behoort standvastig bij de overtuiging ' Ik ben het Zelf ' te blijven en elke gedachte aan ' Ik ben het lichaam ' en ' Deze wereld is echt ' te verwerpen. Als men deze gewoonte ononderbroken aanhoudt, zal deze valse overtuiging wegvallen gelijk een in de hand gehouden bloem wegglijdt als men in een diepe sluimer valt.

(Hstk. 37, vers 33)

96. Men is uitsluitend en alleen verantwoordelijk voor de eigen bevrijding of gebondenheid, daar de keuze tot vernietigen van de rusteloze geest of toestaan tot onbeheerst ronddwalen bij jou alleen berust. Daarom dient men de rusteloze geest te overwinnen door gestaag vertoeven in alleen het zuiver denkvrije Helder-Bewustzijn-Zelf. Dit gestaag vertoeven is moksha.

(Hstk. 38, vers 7)

97. Gij zijt de enig opperste Godheid, het Zelf. Er is niets afgescheiden van u. Dit, verklaren wij - na een volledige analyse van alle geschriften - de ultieme waarheid te zijn. Bij de heilige voeten van Shiva zweren wij, dit buiten elke twijfel de waarheid te zijn. Bij de voeten van de Sat-Guru zweren wij opnieuw, dat dit door de Upanishaden uitgeroepen waarheid is.

(Hstk. 38, vers 9)

98. Alle weldadigheden, alle pelgrimages naar heilige plaatsen, alle vormen van mantra-japa en eerbetoon aan diverse goden moeten vastberaden opgegeven worden ten gunste van een aanhoudende toepassing van de leringen van alleen dit geschrift.

(Hstk. 38, vers 24)

99. Alle yoga oefeningen, alle nagestreefde filosofieën, alle devotie -volle oefeningen en alle gestelde vertrouwen en geloof behoren opgegeven te worden. Men behoort zich te beperken tot het toe -passen van de leringen van alleen dit geschrift.

(Hstk. 38, vers 25)

100. Door de loutere toepassing van de leringen van dit geschrift, zal de verwarring en onwetendheid teniet worden gedaan.

Standvastig vertoeven in het Zelf zal het positieve gevolg zijn. Met het samengaan van wijsheid en vredevolle zaligheid in het Zelf, zal mukti verkregen worden.

(Hstk. 38, vers 29)

101. Slechts als alle zonden weggewassen zijn door beoefening van deugden doorheen vele levens, verzekert men zich van de zeldzame kans deze verhandeling eigen te maken en de beginselen ervan toe te passen. Bij de voeten van Heer Shiva verklaren wij dat slechts zij, wiens cirkel van geboorten en dood met dit leven ten einde is geraakt, ooit deze verhandeling in handen zullen krijgen en de leringen ervan toepassen.

(Hstk. 38, vers 40)

De 20 verzen, 102 tot en met 121, bevatten verklaringen van de leer -ling Nidhaga jegens zijn leraar Ribhu van de door hem – door de genade van zijn leraar – stevig gevestigde spirituele verwezenlijk -ingen tot uiting brengend, en de dankbetuigingen aan zijn leraar Ribhu.

102. O mijn Heer Sat Guru! Door uwe genade heb ik, in een mum van tijd elk gevoel van onderscheid van Zelf en niet-Zelf laten vallen; ik heb de zekerheid verworven dat alles Brahman -Zelf is en ik dat Brahman-Zelf ben; ik ben gevestigd geworden in de eeuwige zaligheid van Brahman-Zelf.

(Hstk. 39, vers 7)

103. Ik ben waarlijk het Sat-Chit-Ananda-Brahman-Zelf. Ik ben de eeuwig ongestoorde vrede verstoken van naam en vorm. Ik ben het smetteloos alomvattend geheel van alle bestaan. Standvastig ben ik gevestigd in mijn louter Brahman-Zelf.

(Hstk. 40, vers 10)

104. Oh! Ik ben Brahma geworden, Vishnu, Rudra, Mahesa, Sadasiva, Parameswara en zijn echtgenote Parvati, Vinayaka, Subrahmanya, hordes Shivadiscipelen en toegewijden aan de Heer Shiva, allen verenigd tot één.

(Hstk. 41, vers 15)

105. Ik zelf ben alle deva's (hemelse wezens) en asura's (inwoners van de onderwereld), Indra de Heer van de deva's, de Heer van de acht hoofdstreken, de gemeenschap van wijzen, de zwerm rakshasas (demonen) , en in feite, de bewoners van deze en alle andere werelden.

(Hstk. 41, vers 16)

106. Ik ben de vijf elementen geworden, de talrijke doorheen de hemelen verspreide werelden, alle bestaande dingen en hun geschiedenissen, alle Veda's, en alle verscheidenheden van naam en vorm.

(Hstk. 41, vers 17)

107. In een klap ben ik de lichamen, de zintuigen en de bijbehorende zielen geworden, de geest, het intellect, intuïtie, ego, de oer-onwetendheid en de rusteloze beroering van de geest, kortom, al wat wordt waargenomen en gekend.

(Hstk. 41, vers 19)

108. Die genadige persoon die deze leringen schenkt is zonder enige twijfel de belichaming van Heer Parameswara, zijn Godin Parvati, Vinayaka en God Shanmukha, allen tot één verenigd.

(Hstk. 42, vers 5)

109. Hij is anderzijds, Nandikeswara, Dattatreya, Dakshinamurti, kortom, de Opperste Heer Shiva Hemzelf.

(Hstk. 42, vers 6)

110. Na grondig in deze leringen door de Sat Guru ingewijd te zijn, moet de discipel voor de rest van zijn leven zijn leraar vrijgevig voorzien van geld, voeding, kleding, onderdak en liefdevolle toewijding. Dit is het sine qua non voor de discipels mukti.

(Hstk. 43, vers 11)

111. Voorts behoort hij zijn voorhoofd en lichaam op de voorgeschreven wijze te versieren met vibhuti (heilige as), daar dit gebruik al hem aanspraak geeft op Heer Shiva's genade dat alle beletsels verkeert tot heil.

(Hstk. 43, vers 12)

112. Het gebruikelijke op het lichaam uitsmeren van vibhuti wordt pasupatha vratham (verstervende toewijding tot Shiva) genoemd. Deze beoefening bespoedigt het verwerven van Zelfkennis. O Heer Sat Guru! Door deze beoefening verkreeg ik de verdienste tot aan uw heilige voeten te geraken wat mij tot heil gestrekt heeft.

(Hstk. 43, vers 13)

113. Ik ben immer het eeuwig, zuiver, alwetend, vrij, onwankelbaar, non-duaal, algehele Zelf. Dit is de standvastige overtuiging uit het ervaren van de jivan mukta in het Zelf.

(Hstk. 43, vers 28)

114. Die volgroeide jnani die opgegaan is in het maha mounam (totale stilte) van het zuiver, stralend Bewustzijn-Brahman-Zelf, gespeend van het geringste spoor van onwetendheid, geheel en al gespeend van elk besef van lichaam en diens drie staten, waken, droom en slaap, gespeend van elk onderscheid van naam en vorm en gespeend van enig denken aan gebondenheid of vrijheid, die is een videha mukta.

(Hstk. 43, vers 29)

115. Gij hebt, o Heer Sat-Guru, mij in het vaartuig van Zelfkennis over de grenzeloze oceaan van samsara gebracht. Aan mij, ploeterend in de ellende van het geloof ' ik ben het lichaam ', hebt gij ' ik ben het Brahman-Zelf ' onderwezen en zich mij de zegen van het alomvattend Bewustzijn-Zijn verwaardigd. Aan u betuig ik deze godvruchtige begroetingen.

(Hstk. 44, vers 16)

116. Gegroet Gij, mijn Heer Sat-Guru! Gij hebt mijn hersenschim, dat ik het lichaam ben en dat de wereld buiten mij en echt is,

vernietigd. Gij hebt mij het ervaren van mij eigen Brahman - Zelf geschonken. Gij hebt mijn onjuist geloof, dat karma (handeling) de weg tot heil is, vernietigd, en getoond dat kennis alleen vrij maakt. Gij hebt mij mijn heil in het Zelf geschonken.
(Hstk. 44, vers 17)

117. Tot die goddelijke Genade-belichaming, tot die zonder gelijke Al-aanwezige, tot die Shiva-Zelf-Sat-Guru betuig ik mijn devote begroeting.

(Hstk. 44, vers 18)

118. Tot die Sat Guru die het hart is van mijn Zelf, die mijn onwetendheid vernietigde door het geschenk van Bewustzijn-Zelf, tot die belichaming van Zelfkennis, bied ik deze begroetingen aan.

(Hstk. 44, vers 19)

119. Eer aan de Sat-Guru die de belichaming is van onverstoorde vrede, zonder eigenschappen, eeuwige zuiverheid, aldoor - dringend oneindig firmament van bewustheid en algehele volmaaktheid.

(Hstk. 44, vers 20)

Noot : De volgende verzen 120 en 121 bevatten Ribhu's aansporen tot Nidhaga.

120. In antwoord op Nidhaga antwoordt Ribhu aldus: O mijn zoon! Je bent nu zonder twijfel standvastig gevestigd in de zaligheid van Brahman-Zelf, bevrijd geworden van elke illusie en onwetendheid. Al bij al, ten overvloede, als voorzorg, dien je tot je videha mukti verwerft, volhardend een doorlopend vertoeven in het Zelf te beoefenen.

(Hstk. 44, vers 22)

121. Zij die streven naar Zelfkennis zullen hun resultaat bespoedigen door praktisch fysiek eerbetoon aan Shiva. Verblijvend in een Shiva-kshetra (nabijheid van een Shivatempel) dienen zij aan Shiva Maha Lingam eer te betonen, getooid met vibhuti en rudraksha (slinger van welbepaalde kralen) en met liefdevolle devotie de naam Shiva te herhalen.

(Hstk. 44, vers 39)

122. ZEGENWENSEN AAN SHIVA-ZELF

Eer aan Sat-Chit-Ananda-Shiva-Zelf !

Eer aan die onverstoorde Vrede, het Zelf !

Eer aan die gehele Volmaaktheid, het Zelf !

Eer aan dat Stralend – Bewustzijn, het Zelf !

Eer aan dat smetteloos Zelf zonder eigenschappen !

Eer aan die ondeelbare Eenheid, het Zelf !

Eer aan dat zuiver firmament van bewustheid, het Zelf !

Eer aan die opperst algehele Existentie, het Zelf !

(Hstk. 44, vers 51)

